

Джейн Остін «Менсфілд-парк»



Цей роман «першої леді англійської літератури» побачив світ 208 років тому. За життя авторки відбулося два видання, які принесли гроші і надзвичайну популярність. А от перші рецензії з'явилися за 7 років потому, вже після смерті міс Остін. І всі 200 років критики й літературознавці трактували роман та його героїв діаметрально протилежно. Одні писали про високу мораль роману, інші називали його соціальною комедією, хтось вважав ексцентричним, а хтось відмічав багато полутонів на відміну від простого дуалістичного сприйняття етики та моралі в Англії початку XIX сторіччя. Якщо говорити про жанр, це сімейний роман, в якому з глибоким психологізмом подається образ дівчини, що зростає у сім'ї тітки з 10 до 18 років. Саме образ Фанні Прайс викликав найбільше суперечливих трактувань. Її розглядали, як «іронію, спрямовану проти самої іронії» (Лайонал Тріллінг), писали, що вона «представлена прямолінійно, без будь-якого протиріччя» (Ендрю Райт), вважали «химерною, пасивною, наївною» (Клара Кальво), та

навіть героїнею, що відкидає покірність, вибираючи диктат власної совісті (Томас Едвардс). Це, безперечно, симпатичний, цікавий образ, але, щоб зрозуміти його найповніше, треба читати роман в оригіналі, бо переклад – це вже інтерпретація. Роман сповнений літературних алюзій та прямих посилань до творів мистецтв, відомих сучасникам авторки. Ми сьогодні не зможемо зрозуміти всього, що бажала передати Джейн Остін, та книжка все одно залишається цікавою, глибокою і дуже корисною для тих, хто хоче краще розуміти себе та оточуючих, бо люди мало змінилися за ці 2 сторіччя. І взагалі, приємно бачити, що чесноти цінуються, а праведна поведінка винагороджується ще в цьому житті. Відтак, роман «Менсфілд-парк» - рекомендація №1 для часів блекауту, треба ж колись припинити поспіх, сісти і замислитись.

Іван Черненко «Сміх у кінці тунелю».



Книжка молодого лікаря анестезіолога побачила світ у 2021 році, вона розповідає про майже сьогоднішню, а точніше, довоєнну, буденність. Зазвичай цим займається журналістика, а від художнього твору ми підсвідомо очікуємо на деяку узагальненість і відстороненість, та щиро кажучи, суто художнім у цій книзі виявились два невеличкі фрагменти на початку (Примітка) та в кінці. Підзаголовок «Нотатки українського анестезіолога» дещо попереджає уважного читача, а в Передмові автор і зовсім відкрито

каже, що «Це історія про людей, любов і смерть, про реалії медичної системи. Про шляхи, які проходить наївний мрійник, щоб стати лікарем».

Легкий іронічний тон у першій частині «Універ» набирає ознак сарказму у другій («Інтернатура») та майже змінюється на трагічний у двох останніх «Лікарська практика» та «Коронавірус». Ця трагічність підсилюється винятковою щирістю автора, який розповідає про страшні речі не намагаючись прикрашати їх чи себе. Майже 400 сторінок тексту читаються легко і швидко, як гостросюжетний детектив, хоча це скоріше мемуарна література з фрагментами щоденникових записів.

Це книга про медичну систему сьогоднішньої України та дуже важку роботу лікаря. Усім героям читач співчуває з першої до останньої сторінки, і це завдяки невимушеній щирості тону, простому викладенню матеріалу. Кожен із нас рано чи пізно стає пацієнтом, тому «Сміх у кінці тунелю» може зацікавити усіх, але нотатки молодого лікаря можуть допомогти іншій молодій людині вирішити – чи обирати медицину сенсом свого життя, бо це та справа, що поглинає людину, що потребує постійного розвитку, що стає самим життям.

Студентам медикам читати треба обов'язково – можливо це збереже ваш час та допоможе визначитись із майбутнім фахом. Книжку можна взяти на науковому абонементі нашої бібліотеки.

Дж. Толкін "Володар перснів"



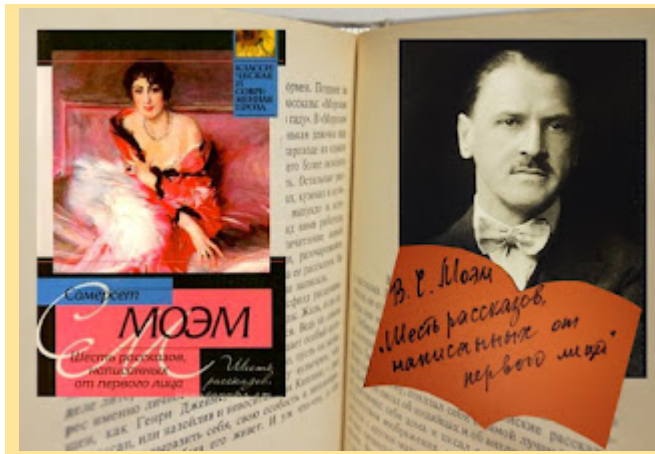
Культовий роман-трилогія "Володар перснів" ("Володар каблучок" у одному з перекладів) створювався впродовж 12 років із 1937 по 1949 рік. Натепер його перекладено щонайменше 38 мовами, а кількість надрукованих примірників перетнула позначку в 150 млн.

Професор Оксфордського університету, викладач філологічних дисциплін у межах фентезійного жанру створив дивовижно красивий світ, у якому живуть ельфи, гноми, люди, орки, тролі, гобліни, гобіти, маги та перевертні, де персоніфіковані добро й зло зішлись для вирішальної битви. Цей епічний роман розповідає про вічні цінності – дружбу, любов, вірність, високе покликання та про вибір, який ми робимо кожної миті. Все, як у реальному житті, але світ, що виринає з цього тексту, захоплює і залишається з тобою назавжди; різноманітні персонажі переживають захоплюючі пригоди, долають важкі перешкоди на своєму шляху – читати дуже цікаво. Висока естетична цінність твору, яскравий світ та майстерно створені герої привели до того, що роман вплинув не тільки на літературу жанру фентезі, а ще й на кінематограф та всю світову культуру загалом. Завдяки роману з'явилась ціла індустрія комп'ютерних і настільних ігор та одна з субкультур рольовиків – фандом толкіністів.

Ще 1937 року Дж. Толкін видав дитячу казку "Гобіт, або Туди та звідти", яка мала неабиякий успіх і не тільки серед дітей. Саме продовженням цієї чудової книжки стала велика трилогія, більшу частину якої автор створив у трагічні часи Другої світової війни. Важко перебільшити вплив цього твору на декілька поколінь людей нашої планети. Тож читайте – отримаєте насолоду та користь.

Читачі, рольовики, літературознавці, кінематографісти більше 70 років тлумачать роман, а сам автор зауважував, що це лише спроба створити світ, у якому звичайним привітанням були б слова "елєн сіла лумєні оментієлмо", що означає «зоря осяяла час нашої зустрічі» у перекладі з ельфійської.

В. С. Моем "Шість оповідань, написаних від першої особи"



Прозаїк, драматург, літературний критик, Вільям Сомерсет Моєм – загальновідомий майстер вишуканої прози, а його оповідання – це неймовірні "тістечка" для поціновувачів солодкого. Межі короткого жанру не заважають автору якимось дивним чином дуже багато розповідати про людей та їхнє життя. Декілька сторінок кожного оповідання містять концентрати сенсів, автору вдається детально намалювати в нашій уяві життя людей, яким воно було сто, або й більше, років тому.

"Шість оповідань, написаних від першої особи" знайомлять читача з цікавими героями на перехрестях долі. Особисті взаємини, положення у суспільстві, вибір життєвого шляху – автор із доброю посмішкою мудреця розповідає нам чужі життєві історії, даруючи подив та спонукання до роздумів. Кожне з шести оповідань нагадує, що подію можна (і необхідно) розглядати по-різному. Якою б усталеною та загальноприйнятною не була думка, завжди є інший погляд – і це прекрасно.

Якщо ви дуже зайняті, завжди поспішаєте у своєму повсякденному житті, вам просто необхідно спинитись і почитати цю невеличку збірку оповідань – може ви відпочинете, сконцентруєтесь на приємному тексті, а потім подивитесь на світ трохи інакше.

П. Загребельний „Диво”



Павло Загребельний писав, що історія – це наше коріння, і чим воно глибше, тим міцніше ми стоїмо. Роман „Диво” демонструє, наскільки глибоке наше коріння. Це перший історичний роман класика української літератури Павла Архиповича Загребельного, який побачив світ у 1968 році. Ми всі мали можливість ознайомитись з ним на шкільних уроках літератури, та цей тематично складний, естетично вишуканий, композиційно красивий роман створений для дорослих.

Три окремі сюжетні лінії розвиваються у різних хронологічних відрізках (що є майже звичним для літератури середини ХХ сторіччя), за кожним цікаво спостерігати. Найбільше уваги автор приділив давнім часам, він так переконливо описує добу переходу від язичництва до християнства, княжіння Володимира та Ярослава, що читач безумовно сприймає не тільки історичних, а і цілковито вигаданих персонажів. Ця книга точно не для тих, хто любить екшен, кому потрібно багато дій та мало описів. Автор чудово володіє матеріалом, його докладні описи дозволяють читачеві знайомитись з життям різних верств населення різних міст та країн, змушують здригатись від жорстокості, милуватися красою, співчувати князю, що свідомо відмовився від особистого щастя заради більш важливих, на його думку, речей.

Багато роздумів породжує цей твір, та лише прочитавши останні рядки, читач з подивом та захватом опановує основну ідею твору, розуміє, наскільки вона світла та оптимістична.

Якщо не боєтесь братися за неквапливу розповідь на майже 700 сторінок, читайте та насолоджуйтесь – „Диво” П. Загребельного збагатить душу та інтелект, подарує захопливу подорож у часі.

Аркадій та Борис Стругацькі

"Важко бути богом"



Брати Стругацькі й досі залишаються культовими письменниками для всіх поціновувачів жанру фантастики. Вони написали десятки творів, у яких йдеться про життя та пригоди у космосі або на інших планетах. У їхніх книжках діють люди та інші істоти різного рівня розвитку моралі й інтелекту, цілі народи, цивілізації, але читач завжди відчуває, що ці твори про нього – сучасника. Так було в середині минулого сторіччя, так є і нині, тому творчість Аркадія та Бориса Стругацьких називають соціальною фантастикою – ці повісті про особистість, людей, суспільство та народи.

Книжка "Важко бути богом" ("Трудно быть богом" мовою оригіналу) спонукає до роздумів про дуже важливі речі – про напрями розвитку суспільств та людства загалом, про людські долі та особисті стосунки, про кохання та дружбу, роботу та служіння, про вибір, який кожен із нас робить, приймаючи те чи інше рішення. Та, окрім всього переліченого, цю книгу просто цікаво читати, слідкувати за тим, як розгортається сюжет, що відбувається з дивакуватими чи просто

симпатичними персонажами, багато з яких змушують посміхатися або ж сміятися, повторювати їхні слова, згадувати ті чи інші описані моменти. Читайте братів Стругацьких і ви дізнаєтесь, що фантастика може бути одночасно цікавою, розважальною та напрочуд серйозною.

Джоджо Моєс

"До зустрічі з тобою"

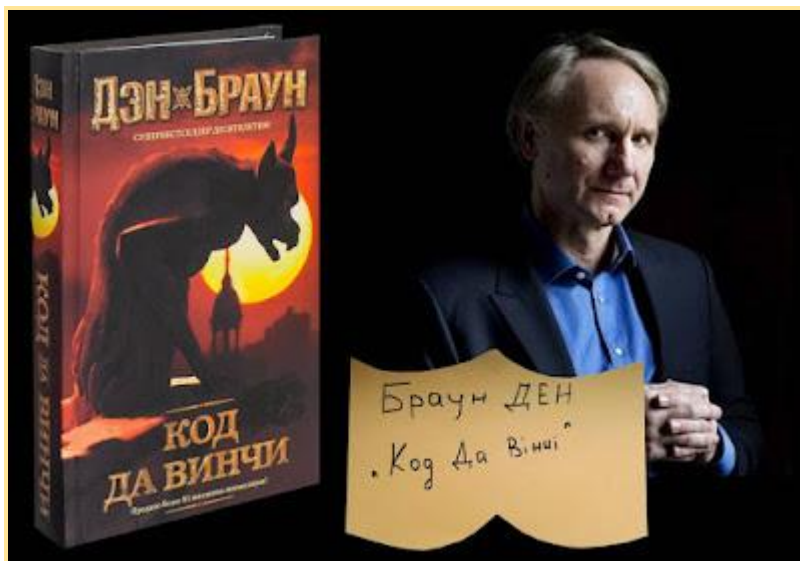


Роман був написаний у 2013 році, майже одразу, за кілька місяців, розійшовся шаленим півмільйонним накладом; згодом він став бестселером за версією газети «Нью-Йорк таймс», а зараз вже існує в перекладі більш ніж сорока мовами світу. Це надзвичайна популярність, навіть як для романтичного твору про зустріч та нетривале спілкування двох непростих особистостей у непростих життєвих обставинах. Автор показує, як дивно склався пазл: мила, добра дівчина, якій властиво часто опинятися в незручних ситуаціях через свою безпосередність, зустрічається з молодим чоловіком з іншого прошарку суспільства завдяки обставинам, що виникли незалежно від їх бажань. Те, що з цього вийшло, змушує читача сміятись, плакати, сповнюватись печаллю та радіти, вірити в добро, яке люди здатні дарувати один одному. Автор показує, що спілкування здатне змінити наше ставлення до життя, особисті якості, та навіть саме життя; люди доповнюють та змінюють тих, хто поряд, а ми про це зазвичай не думаємо. Поліна Сара Джо Моєс, що

друкується як Джордж Моєс, займається журналістикою, співпрацює з відомими британськими газетами, та широкому загалу відома саме завдяки своїм романам. У 2016 році на екрани вийшов фільм за книжкою "До зустрічі з тобою" головну роль зіграла Емілія Кларк, і це було дуже вдалим рішенням режисера. Любовний роман "До зустрічі з тобою" подарує насолоду від захоплюючого читання, змусить краще думати про людей, та просто напевне до думок про те, на що раніше ви не звертали уваги.

Ден Браун

«Код да Вінчі»



«Код да Вінчі» – світовий бестселер, перекладений понад 40 мовами, найвідоміша книга англійського письменника (який до середини 90-их років минулого століття був шкільним учителем, музикантом, журналістом). Це містичний детектив, що збурило християнське суспільство, змусив голосно говорити істориків, водночас заінтригував людей пересічних, що не знаються на історії чи релігії, та подарував насолоду читачам.

Головним героєм цієї книги став Роберт Ленгдон, професор релігійної символіки Гарвардського університету, вже відомий з

першого роману циклу «Ангели і демони». Далі він з'являється в книжках «Втрачений символ», «Інферно» та «Джерело». Автор обіцяє продовження циклу. У романі «Код да Вінчі» професор разом із чарівною парижанкою розкриває одне, відвертає інше вбивство та розкриває секрет, що віками зберігався релігійним братством. Удаю поєднані риси детективу, містичного трилера та історичного роману тримають читача у напрузі. На закиди щодо правдивого опису автор відповів, що намагається поєднати факти та вигадку і розповісти історію аби читач чудово провів час. Це йому вдається. Але в жодному сенсі не можна розглядати твори Дена Брауна як історичні ілюстрації.

І. Ільф, Є. Петров

«12 стільців»



Роман «12 стільців» – це перший радянський бестселер, який побачив світ у далекому 1928 році. Автори сатирично змалювали у своєму творі Радянський Союз за часів НЕПу. Але книгу не можна сприймати просто як ілюстрацію життя у СРСР, адже завдяки таланту творців вона вже пережила сам СРСР та досі займає важливе місце на полицях справжніх поціновувачів художньої літератури.

Ідея роману, а також ідея самого тандему авторів, належить відомому письменнику Валентину Катаєву. Це він познайомив свого молодшого брата (який обрав псевдо «Петров») з іронічним Іллею Ільфом (на справжнє ім'я Ієхієл-Лейб Файнзільберг) та підкинув їм ідею роману з героєм-мандрівником. А вдячні автори присвятили свій перший роман саме В. Катаєву. Та існує дещо інша версія: В. Катаєв хотів стати співавтором книжки, лише подарувавши ідею пошуку скарбів, схованих у стільці. Але книжка виявилась і без нього чудовою, тому він зголосився тільки на присвяту.

Більшість героїв роману так чи інакше нагадують родичів і знайомих авторів, що надавало особливої принади в очах перших читачів. Прототипом Остапа Бендера став Осип (Остап) Шор – легендарний дільничний інспектор Одеси непростих часів 1917 – 1921 років, аферист із невичерпною фантазією. Багато його ідей та подій з подорожі до Москви 1921 – 1922 років автори використали в романі. А Іполита Вороб'янінова автори «списали» з полтавського дядька Петрова - Євгена Петровича Ганька. Валентина Катаєва увічнила в образі інженера Брунса.

Цитати з цього роману ми використовуємо наче приказки, сама історія пошуку діамантів мадам Петухової дуже смішна, персонажі та ситуації сповнені гумору – твір не може не принести задоволення при читанні. Він існує з 1989 року в українському перекладі, а екранізації (особливо з А. Мироновим у ролі Остапа) принесуть задоволення тим, хто любить кінематограф.

Джек Траут и Эл Райс

«Маркетинговые войны»



Хочете вийти на ринок із продуктом чи послугою, які там уже присутні? Ви можете досягти успіху, тільки якщо будете вести бойові дії, озброївшись відповідною стратегією, бо конкуренція – це війна, маркетинг – це війна, а не дослідження потреб споживача, як здається невігласу. Джек Траут та Ел Райс вперше видали свою книгу в далекому 1986 році з присвятою «одному из величайших маркетинговых стратегов, которых когда-либо знал мир: Карлу фон Клаузевицу». Тобто прусського воєначальника, воєнного стратега XIX сторіччя автори назвали видатним маркетингологом, а його теорію воєнних дій застосували до маркетингу.

Цю книжку називають найкращим підручником з маркетингу. Її автори – досвідчені маркетингологи, що створили та очолили успішні консалтингові компанії. Зазвичай бізнес-література швидко застаріває, та цей твір понад три десятиріччя тримається в топі продаж, його вивчають усі, хто прагне успіху. Спираючись на закони війни, сформульовані Клаузевицем, Дж. Траут та Ел Райс пропонують визначити поточну позицію компанії, щоб підібрати потрібний вид війни: оборонну, наступальну, флангову чи партизанську. Правильна стратегія обов'язково приведе до успіху.

Останні перевидання книги доповнені прикладами з діяльності відомих світових брендів, з-поміж яких Volkswagen, Sony, Coca Cola, IBM, McDonald's тощо. Книга читається легко, вона стане в нагоді всім, хто цікавиться бізнесом.

Л. Костенко «Маруся Чурай»



Історичний роман у віршах, що був виданий 1979 року та приніс авторці, видатній поетесі Ліні Костенко, премію імені Т. Г. Шевченка, розпочинається так: «Влітку 1658 року Полтава згоріла дощенту». Саме через ту велику пожежу не дійшли до нас документи, які б свідчили, що піснярка Маруся Чурай насправді жила в Полтаві та зазнала трагічних подій, описаних у творі. Але майже чотири сторіччя живуть її пісні в пам'яті нащадків, досі співаємо ми «Віють вітри», «Засвіт стали козаченьки», «Ой не ходи, Грицю» та інші пісні (близько 20), авторство яких народ приписує саме Чураївні.

Не чудовий пам'ятник біля театру, не назва її ім'ям вулиці в Полтаві, а саме роман Ліни Василівни Костенко робить постать Марусі Чурай реальною, бо з його сторінок сходить у наше життя чарівна дівчина-поетка з чудовим голосом, великою любов'ю та занадто сильним стражданням. Про неї на суді сказав Іван Іскра:

Ця дівчина не просто так, Маруся.

Це – голос наш. Це – пісня. Це – душа.

Як завжди, Ліна Костенко знайшла слова, на які відгукується серце, вона розповідає історію дівчини, а читач плаче та посміхається,

співчуває та пишається. Цей роман не тільки розважає, дарує насолоду словом, він виховує та робить нас кращими, підносить вище нашу душу.

Наш читач рекомендує всі твори Ліни Василівни. Її лірика завжди доречна, надихаюча, вона допомагає жити, сприймаючи та краще розуміючи себе і навколишній світ.

Вже почалось, мабуть, майбутнє.

Оце, либонь, вже почалось...

Не забувайте незабутнє,

воно вже інеєм взялось!

І не знецінюйте коштовне,

не загубіться у юрбі.

Не проміняйте неповторне

на сто ерзаців у собі!

Новий Завіт. Святе Євангеліє.



Новий Завіт – це священна книга для всіх християн, вона є частиною Біблії та складається з п'яти частин.

I частина містить у собі чотири канонічних Євангелія, що розповідають про земне життя Ісуса Христа. II частина – історична, вона розповідає про становлення церкви та охоплює час між 33 та 63 (чи 64) роками нашої ери. III частина – послання апостолів, а IV – Одкровення чи Об'явлення святого Івана Богослова, більш відоме як Апокаліпсис. Слово «завіт» означає угоду, прийняту між двома сторонами, а «Євангеліє» перекладається як добра вістка, тобто Новий Завіт – це добра та радісна вістка про угоду між Богом та людьми. Християнин може пояснити цю угоду так: віруюча людина обов'язково спасеться для життя вічного та очиститься від гріхів, коли щиро прийме в серце своє Христа як сина Божого, що жертвою своєю викупив усі гріхи людські. Та книга ця, сповнена мудрості, цікава не тільки для читача-християнина. Кожна мисляча людина знайде в ній принаймні варіанти відповідей на дуже важливі питання та безліч матеріалу для роздумів. Новий Завіт формувався між 45 та 140 роками нашої ери, більша його частина написана давньогрецькою мовою, а Євангеліє від Матвія – арамейською. З-поміж його авторів був лікар (перший з великої когорти лікарів-письменників нашої ери), це особистий лікар та вірний супутник апостола Павла на ймення Лука. Окрім третього Євангелія він, ймовірно, написав і історичну частину – Діяння.

Перший переклад українською мовою Біблії (і Нового Завіту у її складі) вийшов 1903 року, над ним працювали Пантелеймон Куліш, Іван Нечуй-Левицький, Іван Пулюй. Останнє видання Нового Завіту в сучасному перекладі здійснило Українське біблійне товариство в 1997 році.

Новий Завіт можна розглядати як історичний документ, як святиню, що надихає мільйони християн або як чудову літературу, притчевість та символізм якої дозволяють

занурюватись у текст та розуміти його на багатьох рівнях.

Агата Крісті «10 негритят»



У класичному детективі приваблює перш за все загадка, таємниця.

Неперевершена королева жанру Агата Крісті грає з читачем у чесну гру – вона надає всю інформацію, необхідну для пошуку вбивці, та гра ця триває до останньої сторінки. Дія у повісті «10 негритят» («Таємниця Індійського острова») чітко окреслена у часі та просторі, навіть кількість героїв обмежена. Та, як завжди це буває в Агати Крісті, місце події мальовниче, а герої скоріше живі люди, ніж вигадані персонажі, загадкові події розпочинаються швидко, а чим

далі, тим більше зростає рівень напруги. Відкласти недочитану книжку майже неможливо, хочеться знайти загадкового вбивцю та зрештою обіграти автора.

Повість не належить до циклів про Пуаро або міс Марпл, та це не зменшує її популярності. Поціновувачі кінематографу знають російську екранізацію цього твору 1987 року, яка максимально відтворює авторський сюжет (з одним лише винятком). Раніше вийшли 4 англійськомовні фільми з дещо зміненим сюжетом. А в 2005 році з'явилась навіть комп'ютерна гра. Кіно та література занадто різні види мистецтва, щоб їх порівнювати, тому просто беріть книжку та читайте – отримаєте величезне задоволення. Звернувшись до наукового абонементу нашої бібліотеки ви зможете почитати і інші твори Агати Крісті.

Віталій Запека «Цуцик».



Після минулорічної презентації фонд художньої літератури в бібліотеці УМСА поповнився невеличкою книжкою нашого земляка, полтавця Віталій Запека. Хочеться рекомендувати її всім, хто цікавиться сучасною літературою, та сказати декілька слів, не вдаючись до спойлера.

Звичайна розповідь стає справжньою літературою, коли її герої перетворюються на об'ємні символи, а у свідомості читача постають психологічні, чи навіть світоглядні питання. Повість «Цуцик» сповна відповідає цій вимозі. Головний герой уособлює в собі не тільки всіх тих чотирилапих друзів, яким автор присвятив свою книгу, він символізує будь-яке живе створіння, якому потрібна любов, щоб жити, та висока ціль, щоб наповнити це життя сенсом. Ми радіємо і страждаємо, хвилюємось та розчулюємось, читаючи повість, при цьому автор не провокує нас – він досить стримано веде розповідь, не вживаючи пестливих форм слів чи завідомо зворушливих ситуацій. Ні, він описує життя на війні таким чином, що ми віримо кожному слову.

Приклади світової літератури показують наскільки важко змалювати внутрішній світ тварини, тут на автора чатує небезпека перетворити її на людину, пояснюючи ті чи інші дії. Та автор чудово впорався з цим завданням, з першої до останньої сторінки Цуцик – собака, ми віримо, що він діє та відчуває саме як собака.

Цей «антивоєнний роман» (за визначенням автора) не тільки проти війни, він проти жорстокості та байдужості, письменник закликає нас бути краще не зважаючи на обставини, а може, на протигагу їм. І робить це невимушено, доволі вишукано, майже не припускаючись до прямих авторських декларацій. Усі «вічні» питання про любов та кохання, службу та служіння, дружбу, вірність та відданість, доброту, щедрість, небайдужість чи душевну обмеженість та духовну вузькість виникають лише у свідомості читача. Автор тільки достовірно змалював своїх героїв, все інше – робота читача.

Вишукана простота динамічної розповіді, чоловіча стриманість лексики, чітка, майже циклічна композиція, цікава фабула, широта ідейно-тематичного наповнення – все це робить «Цуцика»

літературною подією, визнання якої буде тільки зростати з плином часу, особливо тоді, коли війна стане спомином, відійде в історію.

Даніель Дефо "Робінзон Крузо"



Як можна прожити на безлюдному острові багато років на самоті? Як розумна та освічена людина може в спілкуванні з природою дістати чи створити все необхідне? А скільки жахів навкруги – відсутність домішки, несприятлива погода, сусідство з людоджерми та ще багато

чого. Ця сповнена пригод книга написана про мужнього чоловіка, який не тільки не скорився обставинам, а вийшов переможцем із непростого двобою між людиною та долею, про фізичний і морально-етичний прогрес особистості. Створена у формі автобіографічної розповіді, вона тримає читача у напрузі, змушує вірити кожному слову. Чудова книга для тих, хто цікавиться пригодницькою літературою, мріє про подорожі та жалкує, що сьогодні важко зробити географічне відкриття.

Роман англійського письменника Даніеля Дефо був виданий у далекому 1719 році, точніше, його перша частина, яку зараховують до світової скарбниці літератури та називають першим справжнім романом. Повна назва твору – *"Життя, незвичайні та дивовижні пригоди Робінзона Крузо, моряка з Йорка, який прожив 28 років у повній самотності на безлюдному острові біля берегів Америки поблизу гирла річки Оріноко, куди він був викинутий корабельною аварією, під час якої весь екіпаж корабля крім нього загинув, з викладом його несподіваного звільнення піратами; написані ним самим"*.

Більшість читачів знає пригоди Робінзона за російським перекладом, або навіть, скороченим переказом, зробленим для дітей. Та сьогодні можна знайти декілька цікавих перекладів повного тексту українською, зокрема Харківського видавництва "Фоліо". На науковому абонементі бібліотеки можна взяти книжку Урнова Д. М. "Дефо".

Рей Бредбері "451 градус за Фаренгейтом"



Цю книжку навряд чи слід рекомендувати для відпочинку чи розваги – не надто оптимістичні речі вона описує. Та антиутопії зазвичай не розважають, а застерігають, тому й малюють не вельми приємне, але можливе майбутнє. Рей Бредбері видав свій науково-фантастичний роман-антиутопію у 1953 році, прозорливо передбачивши до чого може довести своїх громадян країна з тоталітарним режимом. Тоталітаризм боїться розвитку особистості, режиму нічого не загрожує, якщо люди перестають думати, вірять, що керманичам краще видно яке воно щастя та підкорюються безглуздим вимогам. Думати та розмірковувати вчать книжки – тому їх треба позбутися, щоб не було супротиву.

Книга розповідає жахливі речі, але читається легко і залишає світле відчуття віри в людину та її краще майбутнє, бо вона його варта, якщо, незважаючи ні на що, думає та розвивається. Цікавий сюжет, симпатичні (та не тільки) герої, гострі ситуації, впізнавані паралелі недавнього минулого – все це подарує інтелектуальну насолоду та примусить подумати над серйозними речами.

Назва роману – це температура самозагоряння паперу, а головний герой – пожежник. Світ антиутопії майже вивернутий навиворіт – тут пожежники не гасять пожежі, а займаються цілком протилежною справою. Книгу Бредбері варто прочитати. Зараз легко знайти російський та український переклад роману.

Роман малює безінтелектуальне споживацьке суспільство, в якому панує матеріальне над духовним. Але дивним чином він трохи по-новому сприймається в час цифрових технологій та Всемережжя – мабуть, – то здатність геніальних текстів сучасно сприйматись на різних етапах розвитку людства, а може застороги цього тексту ще дуже важливі для нас.

А. Конан Дойл "Пригоди Шерлока Холмса" та інші твори



Читач рекомендує насолодитись "Пригодами Шерлока Холмса", відомого англійського письменника Артура Конан Дойла. Вони відомі широкому загалу завдяки українським та російським перекладам, численним екранізаціям, багатьом літературним та кінематографічним доробкам, що створені за мотивами оригінальних творів.

Уперше читач зустрівся з дивовижним детективом-консультантом у 1891 році, коли була видана повість "Скандал у Богемії". Загалом пригодам Шерлока Холмса автор присвятив 5 збірок оповідань (найвідоміші з-поміж яких "Пригоди Шерлока Холмса", "Записки про Шерлока Холмса", "Повернення Шерлока Холмса") та 4 романи – "Етюд у багряних тонах", "Знак чотирьох", "Собака Баскервілів", "Долина жаху". Прототипом головного героя вважається професор Единбурзького університету Джозеф Белл, але сам автор теж вирізнявся здатністю реконструювати події та розуміти характери людей, звертаючи увагу на дрібні деталі.

Артур Конан Дойл здобув медичну освіту та навіть працював лікарем протягом 10 років, але згодом присвятив себе літературі цілком. Існує думка, що сам він якщо не став прототипом, то при створенні обох головних героїв – і Шерлока Холмса і доктора Ватсона – щедро наділив їх своїми рисами.

У доробку талановитого письменника є не менш цікаві науково-фантастичні та історичні твори, хоча вони не змогли затьмарити слави Шерлока Холмса, що засмучувало автора. До речі, у бібліотеці УМСА є книжка Джона Діксона Карра "Жизнь сэра Артура Конан Дойла. Конан Дойл, его жизнь и творчество" (російською мовою). Читайте та насолоджуйтесь!

«Ода Сафо»

І.П. Котляревський



І. Котляревський
"Ода Сафо"

Ода Сафо
Іван Котляревський
Счастлив, кто близ тебя и о тебе вздыхает!
Кто сладостью твоих пленяется речей;
Кого приветствуешь улыбкою своей!
Бессмертных тот богов в блаженстве превышает.
Увижу лишь тебя, жар в теле ощущаю,
Палящий льется огонь по жилам всем моим;
Душа смущается, предавшись чувствам сим,
Язык немеет мой и слова дар теряю.
Темнеет свет в глазах; слух ничему не внимлет;
Пот хладный на челе; бледнею – чуть дышу,
В смятении страшусь – в беспамятстве дрожу,
И представляется, что смерть меня объемлет.

Полтава. Апреля 8 дня 1817 года.

У день 250-річчя з дня народження І.П. Котляревського рубрику «Читач рекомендує» поповнив переклад-переспів Іваном Котляревським уривку однієї з поем давньогрецької поетеси Сафо російською мовою «Ода Сафо». Приємно, що наші читачі звертаються до творчої спадщини Івана Котляревського!

Автограф твору зберігається у відділі рукописів Російської державної бібліотеки. У фонді наукового абонементу бібліотеки УМСА завжди можна знайти твори, які Іван Котляревський лишив нам у спадок.

Елізабет Страут

"Олівія Кіттерідж"



Книжка сучасної американської письменниці Елізабет Страут – це збірка з 13 оповідань про мешканців невеличкого містечка, чії історії сплітаються в мереживо своєрідного роману. Олівія Кіттерідж багато років викладала математику в місцевій школі, добре знає всіх сусідів, велика частина з яких була її учнями. Читач знайомиться з

багатьма життєвими історіями, сумною (чи щасливою) історією сім'ї Кіттерідж.

Герої Е. Страут з часом зазнають змін, вони поводяться добре і не дуже, бо в книзі, так само як у реальному житті, не буває однозначно добрих чи поганих людей. Найбільше це стосується саме Олівії Кіттерідж. Ця книга може розважити і навчити, акцентує увагу на морально-етичних питаннях. Вона показує, яким різноманітним буває життя, а люди та історії, що з ними трапляються, - найцікавіше в ньому.

До речі, ця книга здобула Пулітцерівську премію 2009 року. За нею в 2014 році для телевізійного каналу мережі НВО був знятий мінісеріал у 4-х частинах "Що знає Олівія", а зробила його американська режисерка українського походження Ліза Холоденко

Джером К. Джером

"Трое в лодке, не считая собаки"



Якщо вам треба покращити свій настрій або просто розв'язатись і почитати щось легке, ця книга стане у нагоді. Автор хотів написати путівник, задля чого відправив своїх героїв у човні від Кінгстона до Оксфорду Темзою. Але результатом стала книга, сповнена веселих пригод та дотепних розмов. Зазвичай читач починає посміхатись на першій же сторінці - розмови про стан здоров'я та методи діагностування змушують веселитися не тільки медиків.

Прототипами героїв (а це звичайнісінькі молоді люди кінця XIX сторіччя стали сам Джером Капка (оповідач) та двоє його найкращих друзів. Собака був вигаданий - куди ж справжні англійці без собаки!

Цей твір став найпопулярнішим з-поміж всієї творчості Дж. К. Джерома, протягом 130 років він піднімає настрій читачам, підтримуючи реноме англійського гумору. Автор дивувався такій реакції: "Я писав і більш смішні речі!" Але для сьогоденного читача саме ця книга перш за все асоціюється з ім'ям Дж. К. Джерома.

Джеральд Малкольм Дарелл

«Моя сім'я та інші звірі»



Перша книжка Джеральда Малкольма Даррелла «Моя сім'я та інші звірі» з трилогії про острів Корфу (до якої ще ввійшли „Птахи, звірі та родичі” і „Сад богів”) побачила світ у далекому 1956 році. З того часу вона багато разів перевидавалась, була перекладена на безліч мов та стала до вподоби читачам незалежно від їх віку, статі та спеціальності.

З притаманним тільки йому гумором автор розповідає про 5 років перед початком другої світової війни, проведених родиною на грецькому острові Корфу, який став просто раєм для десятирічного хлопчика, що цікавився комахами, звірами та птахами. Джеральд Даррелл писав, що хотів розповісти про тваринний світ острова, але його родичі, випадково потрапивши на сторінки книги, привели з собою друзів, та зайняли дуже багато місця. Про людей він пише з невичерпним гумором, тон книги стає серйозним тільки тоді, коли мова йде про природу. Хлопчик постійно збільшував кількість жителів будинку, дома поступово з'явилися черепашка Ахіллес, голуб Квазімодо, совеня Уліс, та інші тваринки, що традиційно приводило до драм різного калібру та цікавим пригодам.

Читання цієї книжки не тільки стає приємним відпочинком, вона дарує гарний настрій та багато цікавої інформації про живу природу.

Ольга Громико

«Вірні вороги»

Ольга Громико
«Вірні вороги»



Білорія, Волменія, Вінеса, Ясневе місто, Край озер, Догева – все це країни, в яких живуть люди, ельфи, дріади, вампіри, гноми, тролі, дракони та перевертні. Цей чарівний світ створила Ольга Громико – російськомовна білоруська письменниця, яку небезпідставно вважають зачинателькою жіночого гумористичного російського фентезі.

Стиль її творів вирізняє вишуканість смаку та влучність формулювань. Книги розповідають про дуже важливі речі: справжня ворожнеча може бути такою ж вірною та величною, як любов, зі злом треба боротися всім світом до повної перемоги, а не вибирати його найменший різновид. Герої, як водиться, рятують світ, в процесі отримують захоплюючі пригоди, знаходять кохання та дружбу, зустрічають зраду та ницість.

Окрім повісті „Вірні вороги” та оповідання „Капкан для некроманта”, у світі, що створила та пропрацювала до найменших дрібниць багата уява авторки, відбувається дія трилогії про відьму Вольху Редну та двох окремих збірок. Ці книжки належать до серії „Світ Білорії”. Вони написані яскраво і захоплююче, з незмінною іронією (яка підчас межує з сарказмом), змушують читати, покинувши всі справи, спонукають сприймати навколишній світ з гумором, охоплюють всепереможною життєрадісністю.

Не залишайте читача байдужим також твори з інших серій автора: „Космобіолухи” та „Космоолухи” з життя космічних далеkobійників, „Казка – вигадка, дізнайтеся правду!” на матеріалі народних казок, „Рік Криси”.

Дейл Карнегі

«Як подолати неспокій і почати жити»



Це бестселер, який вперше був опублікований у 1948 році й розійшовся світом величезними накладками. Автор пропонує низку практичних порад, якими ми можемо скористатися сьогодні, у динамічному світі XXI сторіччя. Дейл Карнегі намагається сфокусувати увагу читача на важливих аспектах життя без зайвого хвилювання та руйнівної тривоги. Ця книга дає те натхнення, якого нам не вистачає, щоб бути щасливими незалежно від життєвих обставин.

Якщо вас переслідує постійне відчуття неспокою, тривоги, і ви прагнете почати жити новим яскравим, цікавим і повним щастя та любові життям – то ця книга для вас!

